

عنوان مقاله:

نسبت فقه و اخلاق در آموزه های امام رضا(ع)

محل انتشار:

فصلنامه فرهنگ رضوی، دوره 1، شماره 3 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

احمد پاکتچی - استادیار علوم قرآن و حدیث دانشگاه امام صادق(ع)

خلاصه مقاله:

نسبت فقه و اخلاق، نه تنها از دیرباز محل تامل عالمان دینی بوده و ذهن آنان را مشغول ساخته است، بلکه در شرایط امروز، به دلیل تحولات اجتماعی و فرهنگی گسترده در زندگی بشر و تغییرات رخ داده در سبک زندگی، نیاز حس شده به توسعه فقه و نیاز به پاسداشت از جایگاه اخلاق در حیات اجتماعی، بازنگری در این مسئله ضرورتی افزون یافته است. در میان ائمه اطهار(ع) چنین می نماید که امام رضا(ع) به سبب شرایط اجتماعی و فرهنگی موجود در عصر آن حضرت توجهی خاص به فقه و اخلاق مبذول داشته و در سطح گسترده ای به جوانب مختلف این مسئله پرداخته شده است. در این راستا می توان دریافت که نگرش طیفی به الزام های دینی، توجه به علل الشرایع و خاستگاه های اخلاقی و انسانی احکام و تکیه بر تادیب در رفتار دینی و برخی دیگر از شیوه های مواجهه خاص با مسائل شریعت که در احادیث آن حضرت دیده می شود، مبنای استواری برای پیوستگی فقه و اخلاق در آموزه های امام رضا(ع) را فراهم آورده است که درک دقایق آن، می تواند الگویی کارآمد برای بازنگری های ما در مسائل خود، در عصر حاضر باشد.

کلمات کلیدی:

اخلاق، فقه، امام رضا(ع)، معارف

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1594574>

